

391L0630

11.12.91

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 340/1

RÅDETS DIREKTIV

av den 19 november 1991

om fastställande av lägsta djurskyddskrav vid svinhållning
91/630/EEGEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Alla medlemsstater har ratificerat den europeiska konventionen om skydd av bruks- och avelsdjur. Gemenskapen godkände denna konvention genom beslut 78/923/EEG⁽⁴⁾ och har deponerat sin godkännandehandling.

I sin resolution av den 20 februari 1987 om djurskyddspolitik⁽⁵⁾ uppmanade Europaparlamentet kommissionen att föreslå lägsta djurskyddskrav vid intensiv svinuppfödning.

Eftersom svin är levande djur är de förtecknade i produktlistan i bilaga 2 till fördraget.

Svinhållningen är en naturlig del av jordbruksnäringen. Den utgör en inkomstkälla för en del av jordbrukarna.

Sådana skillnader som kan ge snedvridna konkurrensförhållanden hindrar organisationen av marknaden för svin och produkter från svin från att fungera smidigt.

För att produktionen skall kunna utvecklas rationellt finns det ett behov av att fastställa en gemensam lägsta nivå för skyddet av avels- och slaktsvin.

Det är nödvändigt att offentliga instanser, producenter, konsumenter och andra hålls underrättade om utvecklingen på detta område. Med utgångspunkt i en rapport från Vetenskapliga veterinärmedicinska kommittén bör kommissionen därför bedriva aktiv vetenskaplig forskning om den eller de ur djurskyddshänseende bästa svinup-

pfödningssmetoderna. Bestämmelser om en interimperiod bör fastställas för att kommissionen skall ha möjlighet att fullfölja forskningen med gott resultat.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv fastställs de djurskyddskrav som minst måste uppfyllas beträffande avels- och slaktsvin.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

1. *svin*: ett svin som hålls för avel eller uppfödning oavsett ålder,
2. *galt*: ett svin av hankön efter puberteten som är avsett för avel,
3. *gylta*: ett svin av honkön efter puberteten och före första grisningen,
4. *sugga*: ett svin av honkön efter första grisningen,
5. *digivande sugga*: ett svin av honkön mellan grisningen och smågrisarnas avvänjning,
6. *sinsugga*: ett svin av honkön mellan smågrisarnas avvänjning och nästa grisning,
7. *smågris*: en gris från födseln till avvänjningen,
8. *avvand smågris*: en gris från avvänjningen och till den är tio veckor gammal,
9. *avels- eller slaktsvin*: en gris från tio veckors ålder och till den slaktas eller sätts in i avel,
10. *behörig myndighet*: en sådan behörig myndighet som definieras i artikel 2.6 i direktiv 90/425/EEG⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EGT nr C 214, 21.8.1989, s. 31.

⁽²⁾ EGT nr C 113, 7.5.1990, s. 183.

⁽³⁾ EGT nr C 62, 12.3.1990, s. 40.

⁽⁴⁾ EGT nr L 323, 17.11.1978, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT nr C 76, 23.3.1987, s. 185.

⁽⁶⁾ EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet ändrades senast genom direktiv 91/496/EEG (EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 56).

Artikel 3

Medlemsstater skall säkerställa följande:

1. — Från och med den 1 januari 1994 gäller att alla anläggningar som uppförs, byggs om, byggs till eller används för första gången efter det datumet skall uppfylla minst följande krav:

Det fria golvytrymme som är tillgängligt för varje avvand gris eller avels- eller slaktsvin som föds upp i lösdrift måste vara minst

- 0,15 m² för ett svin med en genomsnittlig vikt på högst 10 kg,
- 0,20 m² för ett svin med en genomsnittlig vikt på mellan 10 kg och 20 kg,
- 0,30 m² för ett svin med en genomsnittlig vikt på mellan 20 kg och 30 kg,
- 0,40 m² för ett svin med en genomsnittlig vikt på mellan 30 kg och 50 kg,
- 0,55 m² för ett svin med en genomsnittlig vikt på mellan 50 kg och 85 kg,
- 0,65 m² för ett svin med en genomsnittlig vikt på mellan 85 kg och 110 kg,
- 1,00 m² för ett svin med en genomsnittlig vikt på mer än 110 kg.

- Från och med den 1 januari 1998 skall de krav som fastställs ovan tillämpas på alla anläggningar.

2. Efter den 31 december 1995 är det förbjudet att uppföra, bygga om eller bygga till anläggningar i vilka suggor och gyltor hålls bundna.

Den behöriga myndigheten får dock, på grundval av resultaten av sådana undersökningar som avses i artikel 7.1, tillåta användning av anläggningar som uppförts före den 1 januari 1996 och inte uppfyller kraven i punkt 1 under en period som under inga omständigheter får sträcka sig längre än till den 31 december 2005.

Bestämmelserna i denna artikel skall inte tillämpas på anläggningar med färre än sex svin eller fem suggor med smågrisar.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall se till att svinaveln sker i överensstämmelse med de allmänna bestämmelser som fastställs i bilagan.

Till och med den 30 juni 1995 får de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna dock tillåta avvikelser från punkterna 3, 5, 8 och 11 i kapitel I i bilagan.

2. Dessutom skall kommissionen, innan detta direktiv träder i kraft, i samarbete med medlemsstaterna utfärda en rekommendation i vilken ytterligare lägsta djurskyddskrav

beträffande svin fastställs som komplettering till bestämmelserna i bilagan.

Artikel 5

Bestämmelserna i bilagan får ändras i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 10 för att hänsyn skall kunna tas till vetenskapliga framsteg.

Artikel 6

På grundval av ett yttrande från Vetenskapliga veterinärmedicinska kommittén, skall kommissionen senast den 1 oktober 1997 lämna in en rapport till rådet om de svinuppfödningssystem som är förenliga med djurskyddskraven för svin ur en patologisk, zooteknisk, fysiologisk och beteendevetenskaplig synvinkel och om deras socio-ekonomiska effekter. Rapporten skall särskilt ta upp skyddet av de suggor som föds upp under en varierande grad av instängdhet och i lösdrift och skall även innehålla lämpliga förslag som bygger på slutsatserna i rapporten.

Rådet skall med kvalificerad majoritet fatta beslut om de förslagen senast tre månader efter det att de lämnats in.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall se till att inspektioner genomförs på den behöriga myndighetens ansvar för att kontrollera att bestämmelserna i detta direktiv och i bilagan efterlevs.

Dessa inspektioner, som får genomföras i samband med andra inspektioner, skall varje år omfatta ett statistiskt relevant urval av de olika uppfödningssystem som används i varje medlemsstat.

2. Kommissionen skall, i enlighet med artikel 10, fastställa de regler som skall tillämpas vid de inspektioner som avses i punkt 1.

3. Den sista arbetsdagen i april vartannat år med början den 30 april 1996 skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om resultaten av de inspektioner som genomförts under de senaste två åren i enlighet med denna artikel, och om antalet genomförda inspektioner i förhållande till antalet anläggningar i respektive medlemsstat.

Artikel 8

För djur som importeras från icke-medlemsländer måste minst samma djurskyddskrav uppfyllas vid uppfödningen som de krav som fastställs i detta direktiv för djur med ursprung i gemenskapen. Detta krav måste fastställas i ett intyg som utfärdas av den behöriga myndigheten i det aktuella icke-medlemslandet.

Artikel 9

Kommissionens veterinäre experter får i samarbete med de behöriga myndigheterna genomföra inspektioner på platsen om det anses nödvändigt för att detta direktiv skall tillämpas på ett konsekvent sätt. De personer som genomför dessa inspektioner skall vidta sådana särskilda åtgärder för den personliga hygien som är nödvändiga för att de inte skall sprida sjukdomar.

Den medlemsstat i vilken inspektionen genomförs skall ge all nödvändig hjälp till experterna när de utför sitt arbete. Kommissionen skall underrätta den behöriga myndigheten i den aktuella medlemsstaten om resultaten av inspektionen.

Den behöriga myndigheten i den aktuella medlemsstaten skall vidta de åtgärder som anses nödvändiga med hänsyn till resultatet av inspektionen.

Vad gäller förhållandet till icke-medlemsländer skall bestämmelserna i kapitel III i direktiv 91/496/EEG⁽¹⁾ tillämpas.

Allmänna tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med artikel 10.

Artikel 10

1. När förfarandet i denna artikel skall tillämpas, skall ordföranden genast hänskjuta ärendet till Ständiga veterinärkommittén, som tillkom genom direktiv 68/361/EEG⁽²⁾ och i fortsättningen kallas "kommittén", antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

3. Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

4. Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet med enkel majoritet har avisat förslaget.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar samt sanktioner som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 1994. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Från och med det datum som fastställs i punkt 1 får medlemsstaterna dock, i enlighet med de allmänna bestämmelserna i fördraget, bibehålla eller tillämpa striktare djurskyddsbestämmelser för grisar än de som fastställs i detta direktiv. De skall underrätta kommissionen om sådana åtgärder.

Artikel 12

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 november 1991.

På rådets vägnar

P. BUKMAN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ EGT nr L 255, 18.10.1968, s. 23.

BILAGA

KAPITEL I

ALLMÄNNA VILLKOR

1. De material som används för att uppföra förvaringsutrymmen, särskilt boxar och sådan utrustning som svinen kan komma i kontakt med får inte vara skadliga för svinen och måste gå att tvätta och desinficera ordentligt.
2. För att undvika elchocker måste elektriska strömkretsar och elektrisk utrustning installeras i enlighet med gällande nationella bestämmelser tills gemenskapsbestämmelser om detta fastställs.
3. Byggnaden måste isoleras, värmas och ventileras på ett sådant sätt att luftcirkulationen, dammförekomsten, temperaturen, den relativa luftfuktigheten och gaskoncentrationen hålls på en nivå som inte är skadlig för svinen.
4. All automatisk och mekanisk utrustning som är nödvändig för svinens hälsa och skydd måste inspekteras minst en gång per dag. Om fel upptäcks måste de om möjligt rättas till omedelbart och annars måste lämpliga åtgärder vidtas för att säkra svinens hälsa tills dess att felet har rättats till, i synnerhet skall alternativa metoder för att fodra och bibehålla en god djurmiljö användas. Om ett ventilationssystem används måste det finnas ett lämpligt reservsystem som garanterar en tillräcklig ventilation för att svinen skall förbli välmående även om det ordinarie systemet går sönder, och det måste också finnas ett larmsystem som informerar djurhållaren om att systemet gått sönder. Larmsystemet måste provas regelbundet.
5. Svinen får inte hållas i konstant mörker. För att kunna bete sig naturligt och tillfredsställa sina fysiologiska behov måste de ha tillgång till dagsljus eller konstgjord belysning beroende på medlemsstaternas olika klimat. Om belysningen är konstgjord måste den ge lika mycket ljus som det normalt finns dagsljus kl. 09.00–17.00. Dessutom måste det finnas tillgång till tillräckligt starkt ljus för att svinen skall kunna inspekteras när som helst.
6. Alla svin som föds upp i lösdrift eller i boxar måste dagligen inspekteras av ägaren eller den ansvarige skötaren. Ett sjukt eller skadat svin skall snarast ges nödvändig vård. Det skall finnas möjlighet att vid behov isolera sjuka eller skadade svin i lämpliga boxar med torr och bekväm bädd. En veterinär måste kontaktas snarast möjligt om svinen inte blir bättre av djurhållarens behandling.
7. Om svinen hålls i gemensamma utrymmen måste åtgärder vidtas för att förhindra att de slåss utöver vad som hör till naturligt beteende. De svin som hela tiden är mycket aggressiva eller är utsatta för upprepade aggressioner måste isoleras eller hållas avskilda från gruppen.
8. Svinens utrymmen måste vara byggda så att varje svin har möjlighet att
 - obehindrat ligga ner, vila och stå upp,
 - ha en ren viloplats,
 - se andra svin.
9. Svinen får inte vara bundna på ett sådant sätt att de kan skada sig och bindslen måste inspekteras regelbundet och vid behov anpassas för att säkert vara bekväma. Varje bindsle skall vara tillräckligt långt för att svinet skall kunna röra sig i enlighet med punkt 8. Bindslen måste vara utformade så att risken för att svinen skadas eller stryps är så liten som möjligt.
10. Byggnader, boxar, utrustning och verktyg som används för svinen måste rengöras och desinficeras ordentligt för att förhindra indirekt spridning av infektioner och ansamling av sjukdomsspridande organismer. Avföring, urin och foder som blivit över eller spillts ut måste tas bort så ofta som behövs för att minska lukten och hålla flugor och gnagare borta.
11. För att svinen inte skall skada sig skall golven vara släta men inte hala och de skall vara utformade så att de inte skadar svinen eller tillfogar dem lidande när de står eller ligger på dem. De måste vara anpassade efter svinens storlek och vikt och utgöra ett fast, jämnt och stadigt underlag. Det område där svinen ligger måste vara bekvämt, rent, tillräckligt dränerat och de får inte kunna komma till skada där. Om strö används måste det vara rent, torrt och inte skadligt för svinen.
12. Alla svin måste få foder som är anpassat efter deras ålder, vikt samt beteendemässiga och fysiologiska behov för att vara välmående och vid god hälsa.
13. Alla svin måste utfodras minst en gång om dagen. Om svinen föds upp i grupp och inte utfodras ad lib eller har tillgång till foderautomater skall alla svin i gruppen ha tillgång till foder samtidigt.
14. Alla svin som är mer än två veckor gamla måste ha tillgång till tillräckligt mycket friskt vatten eller kunna tillfredsställa sitt vätskebehov genom att dricka andra vätskor.

15. Utfodrings- och vattningsutrustningen måste utformas, byggas, placeras och underhållas på ett sådant sätt att risken för att svinens foder och vatten förgiftas är så liten som möjligt.
16. Förutom de åtgärder som vanligen vidtas för att förhindra svansbitning och andra ovanor och för att svinen skall ha möjlighet att bete sig naturligt, skall alla svin, med hänsyn tagen till miljön och beläggningen, ha tillgång till halm eller något annat lämpligt material eller föremål.

KAPITEL II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR OLIKA GRISKATEGORIER

I. GALTAR

Galtboxar måste vara placerade och byggda så att galten kan vända sig, höra, lukta och se andra svin samt har tillgång till rena viloplatser. Liggutrymmet måste vara torrt och bekvämt. En box för en vuxen galt skall vara minst 6 m². En större yta måste dock tillhandahållas om boxarna används vid betäckningar.

II. SUGGOR OCH GYLTOR

1. Dräktiga suggor och gyltor som är betäckta för första gången måste vid behov behandlas mot utvärtes och invärtes parasiter. Betäckta suggor och gyltor som skall placeras i grisningsboxar måste rengöras ordentligt.
2. De måste få ett rent, tillräckligt dränerat och bekvämt liggutrymme och måste vid behov få lämpligt material för att bygga ett bo.
3. Det måste finnas fritt utrymme bakom suggan eller gyltan för att medge en naturlig grisning eller för att underlätta förlösningshjälp.
4. I grisningsboxar där suggorna hålls lösgående måste det finnas något som skyddar smågrisarna, till exempel en avbärare.

III. SMÅGRISAR

1. Smågrisarna måste vid behov ha tillgång till en värmekälla och ett stadigt, torrt och bekvämt liggutrymme avskilt från suggan där alla kan vara samtidigt.
2. I en grisningsbox måste smågrisarna ha plats att dia utan svårighet.
3. Kastreringar av hangrisar som är mer än fyra veckor gamla får bara genomföras med bedövning och av en veterinär eller annan person som är kvalificerad enligt nationell lag.
4. Svansarna får inte klippas och tänderna inte slipas ner rutinmässigt utan bara när det på anläggningen finns tecken på att suggornas juver eller andra grisars öron eller svansar har blivit skadade på grund av att detta inte gjorts. Om det anses nödvändigt att slipa ner tänderna måste detta göras inom 7 dagar från födseln.
5. Smågrisarna får inte avvänjas förrän de är minst tre veckor gamla om inte deras eller suggans hälsa är i fara.

IV. AVVANDA SMÅGRISAR OCH AVELS- ELLER SLAKTSVIN

Svinen måste placeras i lösdrift så snart som möjligt efter avvänjningen. De skall hållas i stabila grupper och flyttas så lite som möjligt.